

Ambitieuze werkvoor- bereider kijkt graag buiten de kaders

Geertje Oosterink slaat als werkvoorbereider en toezichthouder in Duiven een brug tussen beleid en uitvoering. Haar kracht om deze twee werelden met elkaar te verbinden heeft ze van zichzelf en van haar werkervaring bij aannemer Heijmans.

Auteur: Santi Raats

6 min. leestijd

YOUNG GREEN PROFESSIONALS

Geertje Oosterink is werkvoorbereider en toezichthouder bij de gemeente Duiven. Althans, zo is haar functieomschrijving. Eigenlijk doet zij veel meer. Na een vliegende start bij gemeente Duiven merkte ze dat ze het werk niet af kreeg, of ze nu haar 36 uur maakte, of overwerkte. 'Van buitenaf hoor ik wel eens de grap dat men denkt dat ambtenaren niets doen. Maar het tegendeel geldt: er is zoveel werk te verzetten, dat je goed je grens moet bewaken,' zegt Oosterink. Lange werkweken zitten er van thuis uit ingebakken. Ook bij Heijmans Sport en Groen, voorheen De Enk ging iedereen pas naar huis als het werk af was. Bij Heijmans ging Oosterink met een flinke traan weg, ondanks dat ze zelf de uitdaging zocht bij de gemeente Duiven. 'Ik heb daar ontzettend veel geleerd.' Wat zij daar leerde, is nu haar kracht: Oosterink verbindt buiten met binnen. Dat kan gemeente Duiven goed gebruiken, want de gemeente zet veel werk weg bij de aannemer'.

Na school vooral groen achter de oren

'Na een opleiding Tuin- en Landschapsinrichting, richting Planuitwerking en Realisatie aan VHL begon ik bij een adviesbureau. Ik wilde met meerdere disciplines samenwerken zoals met ecologen, ontwerpers en stedenbouwkundigen. Ik kwam erachter dat ik nog ontzettend veel moest leren. Ik kwam net van school en had buiten nog niets gezien. Ik wist, dat als ik echt wat wilde leren, ik bij een aannemer moest gaan werken.' Bij Heijmans

draaide Oosterink mee in de calculatie voor de aanleg en het onderhoud van groen en sportvelden. Dat was een goede leerschool. 'Je leert het meest door samen naar buiten te gaan en het werk te bespreken. Ik heb daar geleerd me echt in het werk te verdiepen, materieel en manuren te analyseren, risico's in te schatten, alternatieven te bedenken, prijzen op te vragen en noem maar op. Daar heb ik zo'n vijf jaar met heel veel plezier gewerkt.'

Wegwijs in de mannenwereld

Oosterink weet daardoor hoe een aannemer werkt. 'Ik weet hoe zijn prijs tot stand komt, wat de marges zijn en ken de leveranciers, de onderaannemers en de adviesbureaus met wie zij samenwerken.' Ze kan zich in de aannemer verplaatsen, maar dat is ook haar valkuil: 'Ik ben soms geneigd om teveel met de aannemer mee te denken.' Op meerdere vlakken heeft Oosterink bij de aannemer kennis van onschatbare waarde opgedaan. 'De aannemerij is een mannenwereld, je moet daarin als vrouw je plek verdienen. De cultuur is er één waarin ik ben opgegroeid, ik voel mij daar thuis. Ik hou van de directheid, de humor en de mentaliteit. Ik zet vaak het belang van anderen voorop.'

Zelfverzekerd

Na die tijd maakte Oosterink de overstap naar gemeente Duiven, waar de gemeente zich tijdens haar sollicitatiegesprek afvroeg of zij wel geschikt

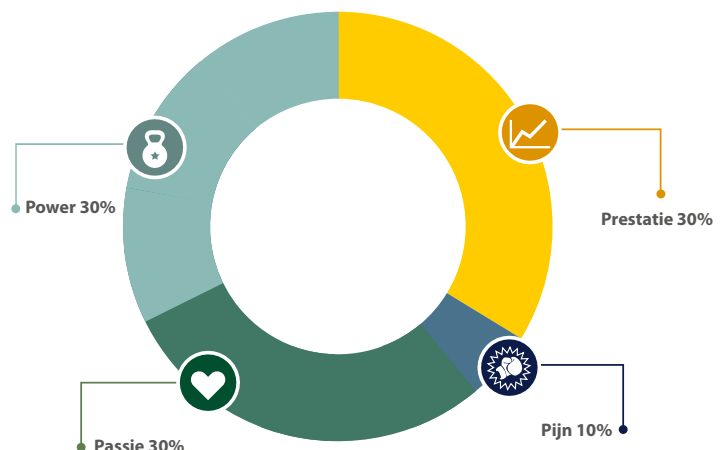
De toekomst van groen in Nederland hangt voor een groot deel af van de passie van de

jonge mensen die in de sector werkzaam zijn. Daarom heeft de redactie van NWST –bijgestaan door een uitgebreide jury het afgelopen half jaar 22 groene professionals geselecteerd, geïnterviewd en gefotografeerd die 35 jaar of jonger zijn en die zich ondanks hun jeugdige leeftijd al hebben bewezen. Alle interviews zullen later dit jaar worden verzameld in één boek.

was voor de functie. Zij had immers geen ervaring met toezichhouden en ook de cultuur is heel anders. Oosterink greep toch haar kans en zei 'Nee, ik heb geen ervaring, maar ik had niet gesolliciteerd als ik niet zeker wist dat ik het kon. Ik heb een positieve instelling, ben leergierig en niet bang. Ik heb een groot netwerk en ik weet waar ik de kennis kan halen die ik zelf niet in huis heb.' Inmiddels oogst Oosterink veel respect bij haar collega's. Zij zorgt voor sfeer en een goede samenwerking zowel binnen als buiten.

Ambitie kan langs veel wegen vorm krijgen. De ene keer zit het tegen. Dan komt doorzettingsvermogen om de hoek kijken. De andere keer krijgt passie alle ruimte omdat je op een flow zit. Wij vroegen alle kandidaten hun inspanningen af te zetten langs de meetlat van de vier P's: 'power' (slagkracht), 'pijn' (doorzettingsvermogen), passie, en 'prestatie' (strategisch inzicht). Dit is de meetlat van Geertje Oosterink:

NAAM	Geertje Oosterink
LEEFTIJD	32
FUNCTIE	Werkvoorbereider/toezichthouder groen
BEDRIJF	Gemeente Duiven
GEBORTEPLAATS	Angeren
BURGERLIJKE STAAT	Samenwonend
HOBBY'S	Volleybal, lezen en in de tuin werken
OPLEIDING	Tuin- en landschapsinrichting, planuitwerking en realisatie
WILDE VROEGER WORDEN	Tandarts, maar hier werd ik helaas niet voor ingeloot. Ik besloot toen naar Larenstein te gaan en een jaar te doen wat ik leuk vond. Ik ben echter niet meer weggegaan en heb de opleiding afgemaakt.

Binnen en buiten

Haar werk bij gemeente Duiven is van lokaler niveau dan dat bij Heijmans. 'Voorheen rekende ik aan projecten door heel Nederland en kwam je nog eens ergens. Nu ligt de focus geheel op Duiven. Ik vind het een uitdaging om binnen de budgetten met elkaar een steeds beter resultaat neer te zetten en het optimale ergens uit te halen. Dat gaat helaas niet in één keer, maar in kleine stapjes. Daar haal ik mijn energie vandaan. Het werk en de contacten zijn wisselend, van collega's van andere vakdisciplines tot aannemers, verenigingsmensen en bewoners die aan het schoffelen zijn.' Ze vindt het duidelijk leuk dat ze zowel op kantoor als in de buitenlucht werkt. 'Hier krijg ik inspiratie van. Ik heb bijna dagelijks contact met de voormannen en de mannen van de buitendienst. Niet alleen telefonisch, maar ik ga ook bij ze langs. Ik probeer minimaal een kwart van de tijd buiten te zijn. Zo zie en hoor ik wat er buiten speelt. De mannen buiten worden vaak vergeten, maar zij zijn super belangrijk: ze zijn de oren en ogen in de wijk. Zonder de inzet en het enthousiasme van de mannen buiten wordt het helemaal niets in

Duiven,' weet ze stellig te vertellen. 'Ik beoog een goede werksfeer. Wij werken wel met beeldbesteken en de aannemer moet zich aan het contract houden, maar bij mij is er echter altijd ruimte voor overleg als de aannemer zelf aangeeft ergens niet aan te kunnen voldoen om bepaalde redenen. Samen gaan we dan op zoek naar een oplossing. Als de aannemer weet waar de knelpunten zitten en inzet toont, dan wil ik nog wel eens de andere kant op kijken als de rest van de wijk op beeld is. Ik word pas boos als de aannemer bewust zaken achterhoudt. Uiteindelijk kom ik daar toch altijd wel achter.'

In tijden van drukte wordt het toezicht op het groen als eerste uitbesteed. Het is echter erg belangrijk om binding te houden met buiten, vindt Oosterink: 'Een externe toezichthouder is minder betrokken en toetst alleen of de aannemer zijn contract nakomt, terwijl er buiten veel meer informatie valt te halen, waar we wat mee kunnen. Buiten krijg je antwoorden op vragen zoals 'wat zijn "dure" stukken groen? Waar wordt over geklaagd? Wat vinden de mensen belangrijk in de wijk en waar is behoefte aan? Dit gebruiken we bij onze renovatie- en omvormingsplannen, maar ook voor de jaarlijks terugkerende snoei- en inboetplannen. Ik wil verbeteren en probeer de aannemer daarin mee te nemen. Die komt vaak met waardevolle input. Ik maak gebruik van ieder zijn kracht, samen kunnen we meer bereiken. Ik vind het belangrijk dat mensen met veel plezier werken. Dat doe ik zelf ook.'

Overheid als leerschool

Bij de gemeente leert Oosterink weer hele andere dingen dan bij Heijmans. 'Vroeger dacht ik nog weleens 'Waarom duurt het zo lang voordat die tekening klaar is of antwoord heb op een mail'. Nu begrijp ik dat het soms gewoon niet anders is. Er ligt ontzettend veel werk en je moet goed in de gaten houden wat je kerntaken zijn. Door mijn enthousiasme pakte ik alles op wat mij interesseerde en dat is veel. Ik voelde me machteloos, want mijn doelen waren niet haalbaar. Ik wilde te veel en wist te weinig van de organisatie. Mijn collega's hebben mij toen gerustgesteld en aangeemoedigd om door te gaan. Mijn leerles hier is om de lat wat lager te leggen. Mijn teamleider zegt dat ik de lat nooit lager zal leggen. Ik heb de neiging om pas tevreden te zijn als ik het maximale ergens uit kan halen met de middelen die ik heb. Ik ben nu zover dat ik mij focus op de dingen die ik wel kan bereiken en waar ik goed in ben en bedenk me dan dat de rest dan wel komt. Ook het teamgevoel is anders dan bij Heijmans. Daar had je één gezamenlijk belang; samen zorgden wij ervoor dat

we een goed product afleverden. Maar gemeenten hebben een veel grotere verantwoordelijkheid.

Het onderhoud van het groen is er slechts een onderdeel van. Binnen onze vakgroep zijn we met zijn drieën. Elk hebben we onze eigen specialiteit waarop we ons focussen; beleid – beheer – uitvoering. Je werkt dus relatief alleen. Ik ben daardoor zelfstandiger en slagvaardiger geworden.'

Het samenwerken met andere disciplines binnen de gemeente zoals bijvoorbeeld civiel, maar ook dienstverlening, zorgt voor een schat aan informatie en een andere kijk op zaken. Ik begrijp de organisatie nu beter, waardoor het makkelijker is om erin te werken. Bij Heijmans ging het vaak over geld. Hier bespreken we in het teamoverleg ook wat politiek gevoelig ligt, hoe we de overlast kunnen beperken, wie we moeten informeren en op welke manier. Ook is het erg leerzaam om nu aan de opdrachtgeverskant te staan. Ik weet nu wat er voor nodig is om een project tot stand te brengen, waar de budgetten vandaan worden gehaald en wie waarvoor verantwoordelijk is. Ook kun je eens bij andere aannemers in de keuken kijken en weet ik nu wat een aannemer sterk maakt.'

Gemeente stimuleert persoonlijke ontwikkeling Niet alleen heeft ze meer begrip en respect gekregen voor hoe een gemeente werkt, ze kan deze werkgever zelfs aanraden aan ander jong talent. 'Bij een gemeente zoals Duiven is meer aandacht voor personen op de werkvloer dan in het bedrijfsleven. Deze gemeente zet in op persoonlijke ontwikkeling. Ik jaag geen carrière na, maar ik heb wel mijn eigen doelen die ik in samenwerking wil bereiken. Binnen de gemeente Duiven is daar alle ruimte voor. Ik bepaal samen met mijn leidinggevende de competenties die ik wil ontwikkelen. Ik mag doen en oppakken waar ik goed in ben en wat ik leuk vind. Ik merk dat ik van deze benadering erg gelukkig word. Ik heb van mijn hobby echt mijn werk gemaakt.'

Vier P's

Als Oosterink haar werk indeelt in de vier P's 'power' (slagkracht), 'pijn' (doorzettingsvermogen), passie, en 'prestatie' (strategisch inzicht), vertelt zij: 'De percentages ontlopen elkaar niet veel. Mijn passie voor het vakgebied is groot en is samen met prestatie de belangrijkste drijfveer voor mij. Maar zonder slagkracht en doorzettingsvermogen kom je echter nergens.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-6079